

összefüggő ügylet „címén” írhatnak elő. A felperes szerint a fent hivatkozott cikk ugyanis az „igazgatási” díjak valamennyi formájának, azaz az igazgatással, az ellenőrzéssel, és az engedélyezési rendszer alkalmazásával járó költségek összességével, nem pedig kizárólag az engedély kibocsátásával kapcsolatos díjak szabályozására irányul.

(¹) A JORF 56. száma, 4321. o.

(²) HL L 108., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 337. o.

A Tribunal da Relação de Guimarães (Portugália) által 2011. szeptember 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Jonathan Rodrigues Esteves kontra Seguros Allianz Portugal, S.A.

(C-486/11. sz. ügy)

(2011/C 355/16)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal da Relação de Guimarães

Az alapeljárás felei

Felperes: Jonathan Rodrigues Esteves

Alperes: Seguros Allianz Portugal, S.A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a gépjárműhasználatával kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló harmadik (90/232/EGK) irányelv (¹) ötödik (2005/14/EK) irányelv (²) 4. cikke által beillesztett 1a. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás — mint a portugál Código Civil 505. és 570. cikkéből következő szabályozás —, amelynek értelmében a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás nem terjed ki azokra a testi sérülésekre és vagyoni károkra, amelyeket egy kerékpáros olyan közlekedési balesetben szenvedett el, amelyben egy gépjármű és egy kerékpár érintett, és amely kizárólag a kerékpáros magatartása folytán következett be?
2. Igenlő válasz esetén, vagyis amennyiben a kártérítés említett kizárása a közösségi jogba ütközik, ellentétes-e a hivatkozott irányelvek értelmezésével az olyan nemzeti szabályozás, amely e kártérítést csökkenti, illetve korlátozza, figyelembe véve a baleset bekövetkezte tekintetében egyrészt a kerékpáros vétkességét, másrészt pedig a gépjárművel kapcsolatos kockázatot?

(¹) HL L 129., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 249. o.

(²) HL L 149., 14. o.

A Törvényszék (kibővített hatodik tanács) T-190/06. sz., Total és Elf Aquitaine kontra Bizottság ügyben 2011. július 14-én hozott ítélete ellen a Total SA és Elf Aquitaine SA által 2011. szeptember 27-én benyújtott fellebbezés

(C-495/11. P. sz. ügy)

(2011/C 355/17)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Total SA és Elf Aquitaine SA (képviselők: E. Morgan de Rivery és A. NoëlBaron ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

elsődlegesen:

— az EUMSZ 263. cikk alapján helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-190/06. sz., Total és Elf Aquitaine kontra Bizottság ügyben 2011. július 14-én hozott ítéletét;

— adjon helyt a Törvényszék előtt első fokon előterjesztett kérelmeknek;

— következésképpen semmisítse meg a 2006. május 3-i C(2006) 1766 végleges bizottsági határozat 1. cikke o) és p) pontját, 2. cikke i) pontját, 3. és 4. cikkét;

másodlagosan:

— az EUMSZ 261. cikk alapján törölje az Elf Aquitaine-nel és a Totallal szemben a fent hivatkozott bizottsági határozat 2. cikkének i) pontja alapján egyetemlegesen kiszabott bírságokat;

harmadlagosan:

— az EUMSZ 261. cikk alapján módosítsa az Elf Aquitaine-nel és a Totallal szemben a fent hivatkozott bizottsági határozat 2. cikkének i) pontja alapján egyetemlegesen kiszabott bírságokat;

mindenesetre, az Európai Bizottságot kötelezze az összes költség viselésére, ideértve az Elf Aquitaine és a Total részéről a Törvényszék előtt felmerült költségeket is.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők öt jogalapra hivatkoznak elsődlegesen, egy jogalapra másodlagosan és egy jogalapra harmadlagosan.

Az első jogalappal a Total SA és az Elf Aquitaine SA azt állítja, a Törvényszék megsértette az EUSZ 5. cikket, amennyiben helyben hagyta az anyavállalatok automatikus felelősségének a jelen esetben a Bizottság által alkalmazott és az EUMSZ 101. cikk értelmében vett vállalkozás-fogalommal igazolt elvét. Az ilyen megközelítés összeegyeztethetetlen a hatáskörmegosztás és a szubszidiaritás elvével (első rész), valamint az arányosság elvével (második rész).

A második jogalappal a fellebbezők a nemzeti jog és a vállalkozás fogalmának nyilvánvalóan téves értelmezésére hivatkoznak, amennyiben a Törvényszék többek között pontatlan jogi értéket tulajdonított a jogi személyek autonómiájára vonatkozó elvnek.

A harmadik jogalappal a fellebbezők lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék szándékosan elutasította a versenyjogi szankciók büntető jogi jellege és az Európai Unió Alapjogi Chartájából eredő új kötelezettségek következményeinek levonását. A Törvényszék ugyanis visszaélésszerűen és tévesen alkalmazta a vállalkozás uniós jogi koncepcióját, figyelmen kívül hagyva a nemzeti társasági jogok alapját jelentő autonómia vélelmét, és a versenyjogi szankciók büntetőjogi jellegét. A fellebbezők továbbá azt állítják, hogy a Törvényszéknek hivatalból kellett volna megállapítania a Bizottság előtti közigazgatási eljárás jelenlegi rendszerének jogellenességét.

A negyedik jogalappal a fellebbezők a védelemhez való jognak a méltányosság és a fegyveregyenlőség elve téves értelmezéséből eredő megsértésére hivatkoznak. A Törvényszék ugyanis helyben hagyta a Bizottság lehetetlen bizonyítását keresetét, és tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben azt állapította meg, hogy valamely leányvállalat függetlenségét általában véve, az anyavállalatával való tőkekapcsolatához viszonyítva kell értékelni, holott az az adott piacon kifejtett magatartáshoz képest értékelendő.

Az ötödik jogalappal a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a Bizottsággal szemben előírt indokolási követelménnyel kapcsolatban. Ezenkívül a fellebbezők azt róják fel a Törvényszéknek, hogy a saját indokolását a Bizottság indokolásával helyettesítette (második rész).

A hatodik jogalappal a fellebbezők másodlagosan a velük szemben kiszabott bírságok törlését kérik.

A másodlagosan hivatkozott hetedik jogalappal a fellebbezők végül a velük szemben kiszabott bírságok csökkentését kérik.

A Törvényszék (első tanács) T-42/07. sz., The Dow Chemical Company és társai kontra Európai Bizottság ügyben 2011. július 13-án hozott ítélete ellen a The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH és Dow Europe GmbH által 2011. szeptember 27-én benyújtott fellebbezés

(C-499/11. P. sz. ügy)

(2011/C 355/18)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: The Dow Chemical Company Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH és Dow Europe GmbH (képviselők: D. Schroeder, Rechtsanwalt, T. Kuhn, Rechtsanwalt és T. Graf, Advocat)

A másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei:

- A The Dow Chemical Company azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-42/07. sz. ügyben hozott ítéletét annyiban, amennyiben az elutasítja a COMP/F/38.638 ügyben 2006. november 29-én hozott bizottsági határozat őt érintő részének megsemmisítésére irányuló kérelmét;
- A The Dow Chemical Company azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a COMP/F/38.638 ügyben 2006. november 29-én hozott bizottsági határozat őt érintő részét;
- a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-42/07. sz. ügyben hozott ítéletét annyiban, amennyiben az elutasítja a fellebbezők lényeges bírságcsökkentésre vonatkozó kérelmeit;
- a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság lényegesen csökkentse a velük szemben kiszabott bírságok összegét;
- a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
 - kötelezze a Bizottságot az összes fellebbező jelen ügygel felmerült összes költségének viselésére;
 - hozzon meg minden olyan intézkedést, amelyet megfelelőnek ítél.